

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 10. oktobra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Swm Costruzioni 2 SpA, DI Mannocchi Luigino/Provincia di Fermo*

(Lieta C-94/12) ⁽¹⁾

(Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Ekonomiskais un finanšu stāvoklis — Tehniskās un/vai profesionālās iespējas — 47. panta 2. punkts un 48. panta 3. punkts — Komersanta tiesības izmantot citu juridisko personu iespējas — 52. pants — Sertifikācijas sistēma — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Valsts tiesību akts, kurā ir noteikts pienākums, lai īpašumā būtu būvdarbu, kas ir līguma priekšmets, kategorijai un vērtībai atbilstošs kvalifikācijas sertifikāts — Aizliegums attiecībā uz vienas un tās pašas kategorijas būvdarbiem izmantot vairāku juridisko personu sertifikātus)

(2013/C 344/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Swm Costruzioni 2 SpA* un *Mannocchi Luigino DI*

Atbildētāja: *Provincia di Fermo*,

Piedaloties: *Torelli Dottori SpA*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), 47. panta 2. punkta interpretācija — Komersanta ekonomiskais un finanšu stāvoklis — Iespēja izmantot citu juridisko personu iespējas — Valsts tiesiskais regulējums, kurā šī iespēja ir ierobežota, to attiecinot tikai uz vienu juridisko personu saistībā ar katru kvalifikācijas kategoriju, ko ir noteikusi sertifikācijas sabiedrība

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 47. panta 2. punkts un 48. panta 3. punkts, skatot tos kopā ar šīs direktīvas 44. panta 2. punktu, ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā to, uz ko attiecas pamatlaieta, ar kuru vispārēja noteikuma veidā komersantiem, kas piedalās būvdarbu publiskā iepirkuma procedūrā, tiek aizliegts attiecībā uz vienu un to pašu kvalifikācijas kategoriju izmantot vairāku uzņēmumu iespējas.

⁽¹⁾ OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 3. oktobra spriedums (*Korkein hallinto-oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Laboratoires Lyocentre/Lääkealan turvallisuus- ja kehittämisskeskus, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto*

(Lieta C-109/12) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Medicīnas ierīces — Direktīva 93/42/EEK — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EEK — Valsts kompetentās iestādes tiesības klasificēt kā cilvēkiem paredzētas zāles produktu, kas citā dalībvalstī tiek tirgots kā ar CE zīmi marķēta medicīnas ierīce — Piemērojamā procedūra)

(2013/C 344/37)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Laboratoires Lyocentre*

Atbildētājas: *Lääkealan turvallisuus- ja kehittämisskeskus, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Korkein hallinto-oikeus* — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm (OV L 167, 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EEK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EEK, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EEK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 136, 34. lpp.), interpretācija — Dzīvas pienskābās baktērijas saturošs vaginālais preparāts — Kompetentās valsts iestādes tiesības preparātu, kurš citā dalībvalstī tiek tirgots kā medicīnas ierīce, kurai ir CE zīme Direktīvas 93/42 izpratnē, tā farmakoloģiskās, imunoloģiskās vai metaboliskās iedarbības dēļ klasificēt kā zāles Direktīvas 2001/83 izpratnē — Piemērojamā procedūra

Rezolutīvā daļa:

- 1) tas, ka kādā dalībvalstī produkts tiek klasificēts kā ar CE zīmi marķēta medicīnas ierīce saskaņā ar Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvu 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/47/EEK, nav šķērslis, lai citas dalībvalsts kompetentās valsts iestādes šo pašu produktu tā farmakoloģiskās, imunoloģiskās vai metaboliskās iedarbības dēļ klasificētu kā

zāles Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 1901/2006, 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē;

- 2) dalībvalsts kompetentajām iestādēm — lai saskaņā ar Direktīvu 2001/83, kas grozīta ar Regulu Nr. 1901/2006, klasificētu kā zāles produktu, kas citā dalībvalstī jau ir klasificēts kā ar CE zīmi marķēta medicīnas ierīce saskaņā ar Direktīvu 93/42, kas grozīta ar Direktīvu 2007/47, — pirms tiek piemērota Direktīvā 2001/83, kas grozīta ar Regulu Nr. 1901/2006, paredzētā klasifikācijas procedūra, ir jāpiemēro Direktīvas 93/42, kas grozīta ar Direktīvu 2007/47, 18. pantā vai, ja nepieciešams, minētās Direktīvas 93/42 8. pantā paredzētā procedūra;
- 3) vienas dalībvalsts ietvaros produkts, kas, lai arī nav identisks citam produktam, kurš ir klasificēts kā zāles, tomēr tā sastāvā ir viena un tā pati viela un tam ir tāds pats iedarbības veids kā otrajam produktam, principā tomēr nevar tikt tirgots kā medicīnas ierīce saskaņā ar Direktīvu 93/42, kas grozīta ar Direktīvu 2007/47, ja vien saskaņā ar kādu citu šādam produktam piemītošu īpašību saskaņā ar Direktīvas 93/42 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu tas ir jāklasificē un jātirgo kā medicīnas ierīce, ko ir pienākums pārbaudīt iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 133, 5.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 3. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Donal Brady/Environmental Protection Agency

(Lieta C-113/12) (¹)

(Vide — Direktīva 75/442/EEK — Virca, kas saražota un tiek uzglabāta cūku audzēšanas saimniecībā līdz tās nosūtīšanai lauksaimniecības uzņēmumiem, kuri to izmanto kā zemes mēslojumu — Kvalificēšana par “atkritumiem” un “blakusproduktu” — Nosacījumi — Pierādīšanas pienākums — Direktīva 91/676/EEK — Transponēšanas neesamība — Ražotāja personiskā atbildība par to, lai šie lauksaimnieki ievērotu Savienības tiesības atkritumu apsaimniekošanas un mēslojuma jomā)

(2013/C 344/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Donal Brady

Atbildētāja: Environmental Protection Agency

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Supreme Court — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.), 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija — Atkritumu jēdziens — Cūku virca, kuru kā mēslojumu lauksaimniekiem piegādā cūku audzētājs — Dalībvalsts tiesības noteikt audzētājam personisku atbildību, ja lauksaimnieki, izmantojot viņa vircu kā mēslojumu uz savas zemes, neievēro Savienības tiesības par atkritumu kontroli

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem, kas grozīta ar Komisijas 1996. gada 24. maija Lēmumu 96/350/EK, 1. panta a) punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādejādi, ka cūku intensīvās audzēšanas saimniecībā saražotā virca, kas tajā tiek uzglabāta līdz brīdim, kad to piegādā lauksaimniekiem izmantošanai par mēslojumu viņu platībās, ir nevis “atkritumi” šīs normas izpratnē, bet blakusprodukts, ja šis ražotājs ir paredzējis šo vircu laist tirdzniecībā tam ekonomiski izdevīgos apstākļos vēlākā procesā, ar nosacījumu, ka šī vēlākā izmantošana ir nevis tikai eventuāla, bet tā ir skaidri zināma, tai nav nepieciešama iepriekšēja pārstrāde un tā ietilpst turpinātā ražošanas procesā. Valsts tiesām, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, kas raksturo tajās izskatāmās situācijas, ir jāpārbauda, vai šie dažādie kritēriji ir izpildīti;
- 2) Savienības tiesības atļauj tādas vielas kā virca ražotājam noteikt pienākumu pierādīt, ka ir izpildīti kritēriji, kas ļauj šo pamatlietas apstākļos saražoto, uzglabāto un nodoto vircu uzskatīt par blakusproduktu, ja vien ar to netiek kaitēts šo tiesību, it īpaši Direktīvas 75/442, kas grozīta ar Lēmumu 96/350, efektivitātei, un ka tiks nodrošināta no tās izrietošo pienākumu izpilde, it īpaši pienākums neattiecināt šīs direktīvas normas uz vielām, kuras pēc šo kritēriju piemērošanas saskaņā ar Tiesas judikatūru ir jāuzskata par blakusproduktiem, kam šīs direktīva nav piemērojama;
- 3) Direktīvas 75/442, kas grozīta ar Lēmumu 96/350, 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļa ir jāinterpretē tādejādi, ka, ja Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, nav transponēta valsts tiesībās, nevar tikt uzskatīts, ka šīs pēdējās direktīvas esamības dēļ uz dalībvalstī esošā cūku audzēšanas saimniecībā saražotiem kūtsmēsliem “attiecas citi normatīvie akti” šīs normas izpratnē;